

MATERIAŁ PORÓWNAWCZY

do ustawy z dnia 28 października 2020 r.

o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich

(druk nr 252)

U S T A W A z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2019 r. poz. 475)

Art. 1.

1. Ustawa określa zasady przeprowadzania:

1) kontroli weterynaryjnej w handlu:

- a) zwierzętami i produktami wymienionymi w przepisach wskazanych w załączniku nr 1,
- b) produktami wymienionymi w przepisach wskazanych w załączniku nr 2;

[2) kontroli dokumentów zootechnicznych w handlu zwierzętami wymienionymi w przepisach wskazanych w części II załącznika nr 1.]

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do kontroli weterynaryjnej zwierząt domowych towarzyszących osobom fizycznym odpowiedzialnym za te zwierzęta, które są wprowadzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z innych państw członkowskich w celach niehandlowych.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

1) kontrola weterynaryjna - kontrolę fizyczną lub inne czynności administracyjne w odniesieniu do zwierząt i produktów wymienionych w przepisach wskazanych w załączniku nr 1 oraz produktów wymienionych w przepisach wskazanych w załączniku nr 2, mające na celu bezpośrednio lub pośrednio ochronę zdrowia ludzi lub zwierząt;

[2) kontrola zootechniczna - kontrolę fizyczną lub inne czynności administracyjne w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w przepisach wskazanych w części II załącznika nr 1, mające na celu bezpośrednio lub pośrednio doskonalenie ras zwierząt;]

3) państwo członkowskie - terytorium państwa będącego członkiem Unii Europejskiej;

4) państwo trzecie - terytorium państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej;

- 5) handel - swobodny obrót pomiędzy państwami członkowskimi w rozumieniu art. 28 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- 6) gospodarstwo - gospodarstwo rolne lub pomieszczenia podmiotu zajmującego się obrotem lub pośrednictwem w obrocie zwierzętami położone na terytorium państwa członkowskiego, w których są utrzymywane lub regularnie przetrzymywane zwierzęta wymienione w przepisach wskazanych w załączniku nr 1, a w przypadku zwierząt koniowatych - gospodarstwo rolne, ośrodek treningowy, stajnię, zagrodę lub pomieszczenie, w których zwierzęta są zwyczajowo przetrzymywane lub hodowane;
- 7) zakład - przedsiębiorstwo, w którym wytwarza się, składa lub przetwarza produkty wskazane w przepisach wymienionych w załączniku nr 2;
- 8) centrum (organizacja) - przedsiębiorstwo, w którym produkuje się, składa, przetwarza lub dokonuje jakichkolwiek innych czynności w odniesieniu do produktów wskazanych w przepisach wymienionych w załączniku nr 1;
- [9) właściwa władza - organ centralny państwa członkowskiego właściwy do przeprowadzania kontroli weterynaryjnej albo zootechnicznej lub organ, któremu takie kompetencje zostały przekazane;]*
- <9) właściwa władza – organ centralny państwa członkowskiego właściwy do przeprowadzania kontroli weterynaryjnej lub organ, któremu takie kompetencje zostały przekazane;>**
- 10) urzędowy lekarz weterynarii - lekarz weterynarii wyznaczony przez właściwe władze państwa członkowskiego;
- 11) państwo wysyłki - terytorium państwa członkowskiego, z którego zwierzęta i produkty wymienione w przepisach wskazanych w załączniku nr 1 oraz produkty wymienione w przepisach wskazanych w załączniku nr 2 są wysyłane do innego państwa członkowskiego;
- 12) państwo przeznaczenia - państwo członkowskie, do którego zwierzęta i produkty wymienione w przepisach wskazanych w załączniku nr 1 oraz produkty wymienione w przepisach wskazanych w załączniku nr 2 są wysyłane z innego państwa członkowskiego.

Art. 3.

1. Zwierzęta i produkty, o których mowa w art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. a, mogą być przedmiotem handlu, jeżeli:

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

[1) spełniają wymagania określone w przepisach o zdrowiu zwierząt i zwalczaniu chorób zakaźnych oraz w przepisach o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, które wdrażają przepisy Unii Europejskiej wskazane w części I i II załącznika nr 1, a zwierzęta i produkty wskazane w części III załącznika nr 1 spełniają wymagania zdrowotne dla zwierząt państwa przeznaczenia;]

<1) spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, które wdrażają przepisy Unii Europejskiej wskazane w części I i II załącznika nr 1, a zwierzęta i produkty wskazane w części III załącznika nr 1 spełniają wymagania zdrowotne dla zwierząt określone przez państwo przeznaczenia;>

2) pochodzą z gospodarstw, centrów (organizacji) podlegających regularnym kontrolom weterynaryjnym, o których mowa w art. 6;

3) są oznakowane zgodnie z przepisami Unii Europejskiej o identyfikacji i rejestracji zwierząt;

4) są zarejestrowane w sposób umożliwiający odnalezienie gospodarstwa lub centrum (organizacji), z którego pochodzą lub w którym znajdowały się podczas przemieszczania na terytorium Unii Europejskiej, w rozumieniu przepisów o weterynaryjnej kontroli granicznej;

[5) podczas transportu towarzyszy im świadectwo zdrowia lub inne dokumenty, o których mowa w przepisach o zdrowiu zwierząt i zwalczaniu chorób zakaźnych oraz w przepisach o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, które wdrażają przepisy Unii Europejskiej wskazane w części I i II załącznika nr 1, a w przypadku zwierząt lub produktów wskazanych w części III załącznika nr 1 - świadectwo zdrowia lub inne dokumenty określone przez państwo przeznaczenia;]

<5) podczas transportu towarzyszą im świadectwo zdrowia lub inne dokumenty, o których mowa w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, które wdrażają przepisy Unii Europejskiej wskazane w części I i II załącznika nr 1, a w przypadku zwierząt lub produktów wskazanych w części III załącznika nr 1 – świadectwo zdrowia lub inne dokumenty określone przez państwo przeznaczenia;>

6) w przypadku zwierząt wrażliwych na choroby lub produktów pochodzących od takich zwierząt:

- a) nie pochodzą z gospodarstw, centrów (organizacji), obszarów lub regionów objętych zakazami lub ograniczeniami wprowadzonymi zgodnie z przepisami Unii Europejskiej o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, z powodu podejrzenia lub wystąpienia chorób wymienionych w załączniku nr 3 lub z powodu wprowadzenia środków zapobiegawczych,
- b) nie pochodzą z gospodarstw, centrów (organizacji), obszarów lub regionów objętych zakazami lub ograniczeniami z powodu podejrzenia lub wystąpienia chorób niewymienionych w załączniku nr 3 lub z powodu wprowadzenia środków zapobiegawczych,
- c) przeznaczonych do gospodarstw lub centrów (organizacji) znajdujących się w państwie członkowskim, które uzyskały dodatkowe gwarancje, zgodnie z przepisami Unii Europejskiej, lub do państwa uznanego, zgodnie z przepisami Unii Europejskiej, w całości lub części za wolne od chorób innych niż wymienione w załączniku nr 3 - pochodzą z gospodarstw, które zapewniają spełnienie równoważnych gwarancji wymaganych przez to państwo,
- d) przeznaczonych do państwa członkowskiego lub jego części, które uzyskało dodatkowe gwarancje, o których mowa w lit. c - pochodzą z gospodarstw, centrów (organizacji) lub regionów, które zapewniają spełnienie takich gwarancji.

[2. Świadczenia zdrowia lub inne dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 5, wystawiane przez powiatowego lekarza weterynarii nadzorującego gospodarstwo, zakład lub centrum (organizację), z którego pochodzą zwierzęta lub produkty, a w przypadku dokumentów wymaganych na podstawie przepisów zootechnicznych, wymienionych w części II załącznika nr 1, wystawione przez związek hodowców lub inny podmiot prowadzący księgę zwierząt hodowlanych lub rejestr zwierząt hodowlanych towarzyszą zwierzętom lub produktom do miejsca ich przeznaczenia.]

<2. Świadczenia zdrowia lub inne dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 5, wystawiane przez powiatowego lekarza weterynarii nadzorującego gospodarstwo, zakład lub centrum (organizację), z którego pochodzą zwierzęta lub produkty, towarzyszą zwierzętom lub produktom do miejsca ich przeznaczenia.>

3. Powiatowy lekarz weterynarii wystawia świadectwa i inne dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 5, po sprawdzeniu, że gospodarstwo, centrum (organizacja) spełniają wymagania, o których mowa w ust. 1 pkt 6.

4. W przypadku transportu zwierząt lub produktów do kilku miejsc przeznaczenia zwierzęta i produkty rozdziela się na tyle partii, ile jest miejsc przeznaczenia, a każdej partii towarzyszy świadectwo zdrowia lub inne dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 5.

Art. 7.

[1. Zwierzęta lub produkty wymienione w przepisach wskazanych w załączniku nr 1 mogą być wysyłane do innego państwa członkowskiego, jeżeli posiadacze tych zwierząt lub produktów zapewnią spełnianie wymagań zdrowotnych lub zootechnicznych określonych w przepisach Unii Europejskiej lub, w kwestiach nieuregulowanych tymi przepisami, w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt i zwalczaniu chorób zakaźnych lub organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich na wszystkich etapach produkcji i wprowadzania na rynek.]

<1. Zwierzęta lub produkty wymienione w przepisach wskazanych w załączniku nr 1 mogą być wysyłane do innego państwa członkowskiego, jeżeli posiadacze tych zwierząt lub produktów zapewnią spełnianie wymagań zdrowotnych określonych w przepisach Unii Europejskiej lub – w kwestiach nieuregulowanych tymi przepisami – w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt na wszystkich etapach produkcji i wprowadzania na rynek.>

2. Niezależnie od wymagań, o których mowa w ust. 1, zwierzęta lub produkty, wymienione w przepisach wskazanych w częściach I i II załącznika nr 1, mogą być wysyłane do innego państwa członkowskiego, jeżeli zostały poddane kontroli weterynaryjnej przeprowadzanej w takim zakresie, jakby były przeznaczone na rynek krajowy, chyba że przepisy Unii Europejskiej stanowią inaczej.

3. Zwierzęta, o których mowa w ust. 1, mogą być wysyłane do innego państwa członkowskiego, jeżeli są przewożone odpowiednimi środkami transportu spełniającymi wymagania higieniczne na podstawie odrębnych przepisów.

ZAŁĄCZNIK Nr 1

WYKAZ PRZEPISÓW UNII EUROPEJSKIEJ W ZAKRESIE KONTROLI
WETERYNARYJNEJ W HANDLU ZWIERZĘTAMI I PRODUKTAMI

CZEŚĆ I

Rozdział 1

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

1. Dyrektywa Komisji 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną.
2. Dyrektywa Rady 88/407/EWG z dnia 14 czerwca 1988 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt wymagane w handlu wewnątrzspółnotowym oraz w przywozie zamrożonego nasienia bydła domowego.
3. Dyrektywa Rady 89/556/EWG z dnia 25 września 1989 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy oraz przywóz z państw trzecich zarodków bydła domowego.
4. Dyrektywa Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich.
5. Dyrektywa Rady 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. ustalająca warunki sanitarne odnośnie do zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym nasieniem bydła i trzody chlewnej oraz w przywozie.
6. Dyrektywa Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych.
7. Dyrektywa Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób.
8. Dyrektywa Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami.

Rozdział 2

1. Dyrektywa Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiająca warunki zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych warunkami zdrowia zwierząt, ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A, pkt I do dyrektywy 90/425/EWG.
2. Dyrektywa Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych

zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A, pkt I do dyrektywy 89/662/EWG oraz w zakresie czynników chorobotwórczych do dyrektywy 90/425/EWG.

CZEŚĆ II

- [1. *Dyrektywa Rady 77/504/EWG z dnia 25 lipca 1977 r. w sprawie zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła.*
2. *Dyrektywa Rady 88/661/EWG z dnia 19 grudnia 1988 r. w sprawie norm zootechnicznych mających zastosowanie do zwierząt hodowlanych z gatunku świń.*
3. *Dyrektywa Rady 89/361/EWG z dnia 30 maja 1989 r. dotycząca owiec i kóz hodowlanych czystorasowych.*
4. *Dyrektywa Rady 90/427/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków handlu wewnątrzspółnotowego koniowatymi.*
5. *Dyrektywa Rady 91/174/EWG z dnia 25 marca 1991 r. ustanawiająca przepisy zootechniczne i genealogiczne w celu wprowadzania na rynek zwierząt rasowych wprowadzająca poprawki do dyrektyw 77/504/EWG i 90/425/EWG.]*
6. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.) oraz przepisy Unii Europejskiej wydane w trybie tego rozporządzenia.

CZEŚĆ III

1. Pozostałe zwierzęta niewymienione w przepisach, o których mowa w części I, a podlegające kontrolom weterynaryjnym zgodnie z przepisami ustawy.
2. Nasienie, komórki jajowe i zarodki niewymienione w przepisach, o których mowa w części I, a podlegające kontrolom weterynaryjnym zgodnie z przepisami ustawy.

U S T A W A z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2019 r. poz. 1149 i 1824 oraz z 2020 r. poz. 300)

Art. 14.

1. Koniowate są identyfikowane i zaopatrywane w dokument identyfikacyjny, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia 2015/262, zwany dalej "dokumentem identyfikacyjnym", zgodnie z rozporządzeniem 2015/262.

2. Dokument identyfikacyjny, z uwzględnieniem przepisu art. 14a ust. 3, jest wydawany przez:

[1) właściwy podmiot prowadzący księgę lub rejestr, w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich - w przypadku koniowatych, o których mowa w art. 2 lit. e rozporządzenia 2015/262,

2) podmiot prowadzący księgę koni rasy polski koń zimnokrwisty, w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich - w przypadku koniowatych, o których mowa w art. 2 lit. g i h rozporządzenia 2015/262,]

<1) właściwy podmiot prowadzący księgę hodowlaną lub rejestr, w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich – w przypadku koniowatych, o których mowa w art. 2 lit. e rozporządzenia 2015/262,

2) podmiot prowadzący księgę hodowlaną koni rasy polski koń zimnokrwisty, w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich – w przypadku koniowatych, o których mowa w art. 2 lit. g oraz h rozporządzenia 2015/262,>

3) podmiot inny niż określony w pkt 2, jeżeli spełnia warunki określone w art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2015/262 - w przypadku koniowatych, o których mowa w art. 2 lit. g rozporządzenia 2015/262

– wpisane do wykazu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2015/262.

3. Podstawą wydania dokumentu identyfikacyjnego jest wniosek właściciela koniowatego zawierający numery identyfikacyjne rodziców koniowatego oraz oświadczenie potwierdzające, że jest właścicielem koniowatego, a także:

1) dla koniowatych, o których mowa w art. 2 lit. e rozporządzenia 2015/262:

a) zaświadczenie o wykonaniu sztucznego unasienniania albo świadectwo pokrycia klaczy, która jest matką identyfikowanego koniowatego, lub zaświadczenie o przeniesieniu zarodka wydane na podstawie przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich albo

b) wynik badania markerów genetycznych potwierdzających pochodzenie koniowatego, o ile dopuszcza to regulamin wpisu do danej księgi hodowlanej;

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

- 2) w przypadku gdy wniosek o wydanie dokumentu identyfikacyjnego składa posiadacz, który nie jest właścicielem koniowatego - oświadczenie posiadacza koniowatego potwierdzające, że posiadacz działa za zgodą właściciela tego koniowatego.
4. Wniosek o wydanie dokumentu identyfikacyjnego składa się podmiotowi, o którym mowa w art. 5, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia urodzenia koniowatego.
5. Oświadczenia, o których mowa w ust. 3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.
6. Właściciel koniowatego, dla którego dokument identyfikacyjny został wydany przez podmiot, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2015/262, działający na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, przekazuje podmiotowi, o którym mowa w art. 5, dokument identyfikacyjny zgodnie z art. 27 ust. 2 rozporządzenia 2015/262 wraz z wnioskiem o zarejestrowanie tego dokumentu w rejestrze koniowatych zawierającym informacje, o których mowa w art. 13. Po zarejestrowaniu dokumentu identyfikacyjnego w rejestrze koniowatych, dokument ten jest zwracany właścicielowi koniowatego.
7. Składając wniosek o wydanie lub zarejestrowanie dokumentu identyfikacyjnego, w przypadku, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia 2015/262, do dokumentu identyfikacyjnego wydanego przez podmiot mający siedzibę w państwie trzecim dołącza się tłumaczenie tego dokumentu na język polski dokonane przez tłumacza przysięgłego.
8. Podmioty, o których mowa w art. 5, umożliwiają złożenie wniosku o wydanie dokumentu identyfikacyjnego w postaci elektronicznej, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust. 6 i 7.
9. W przypadku koniowatych, o których mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia 2015/262, pochodzących z obszaru parku narodowego albo parku krajobrazowego, podstawą wydania dokumentu identyfikacyjnego jest wniosek dyrektora parku narodowego albo dyrektora parku krajobrazowego.
10. Wniosek, o którym mowa w ust. 9, składa się podmiotowi, o którym mowa w art. 5, nie później niż w terminie 150 dni przed dniem opuszczenia przez koniowatego obszaru parku narodowego albo parku krajobrazowego.

11. Posiadacz koniowatego, a w przypadku koniowatych, o których mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia 2015/262 - dyrektor parku narodowego albo dyrektor parku krajobrazowego, odbiera dokument identyfikacyjny osobiście, chyba że złoży podmiotowi wydającemu dokument identyfikacyjny oświadczenie, w którym wyrazi zgodę na doręczenie mu tego dokumentu identyfikacyjnego za pośrednictwem placówki pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2188) przesyłką poleconą za potwierdzeniem odbioru.
12. Jeżeli dokument identyfikacyjny zawiera informacje niezgodne ze stanem faktycznym lub prawnym, posiadacz koniowatego w terminie 14 dni od dnia stwierdzenia tej niezgodności zwraca ten dokument podmiotowi, który go wydał, w celu wydania nowego dokumentu identyfikacyjnego. Koszt wydania nowego dokumentu identyfikacyjnego ponosi podmiot, który wydał dokument identyfikacyjny zawierający informacje niezgodne ze stanem faktycznym lub prawnym.
13. Identyfikacja koniowatego jest dokonywana przez osobę posiadającą co najmniej wykształcenie średnie lub średnie branżowe, która zawarła pisemną umowę z podmiotem, o którym mowa w art. 5.
14. Przy dokonywaniu identyfikacji koniowatego w sposób określony w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2015/262 posiadacz koniowatego jest obowiązany udzielić osobie dokonującej tej identyfikacji pomocy niezbędnej do wykonania tej czynności.
15. Jeżeli obowiązek określony w ust. 14 nie został wykonany, można odstąpić od dokonania identyfikacji koniowatego. W przypadku odstąpienia od dokonania identyfikacji koniowatego osoba dokonująca identyfikacji informuje niezwłocznie o tym fakcie właściwego powiatowego lekarza weterynarii.
16. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, inny sposób identyfikacji koniowatych niż określony w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2015/262, mając na względzie zapewnienie możliwości weryfikacji tożsamości koniowatych, zapobieżenie wielokrotnemu wydawaniu dokumentów identyfikacyjnych oraz wykonanie wytycznych określonych w art. 21 ust. 2 rozporządzenia 2015/262.

Art. 32.

1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej, Agencja oraz podmioty, o których mowa w art. 5, są obowiązane do współpracy w zakresie zapewnienia prawidłowego funkcjonowania Systemu.

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

2. Agencja oraz podmioty, o których mowa w art. 5, zapewniają w zakresie nadzoru, o którym mowa w art. 29, oraz współpracy, o której mowa w ust. 1, organom Inspekcji Weterynaryjnej lub osobom upoważnionym przez te organy:
- 1) dostęp do danych zawartych odpowiednio w rejestrze zwierząt gospodarskich oznakowanych, rejestrach koniowatych lub centralnej bazie danych, o której mowa w art. 13a ust. 1, przez:
 - a) umożliwienie wglądu odpowiednio do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych lub centralnej bazy danych, w tym również za pomocą sieci Internet,
 - b) udostępnienie informatycznych nośników danych,
 - c) umożliwienie sporządzania wydruków tych danych;
 - 2) dostęp do innych danych Systemu przez:
 - a) umożliwienie wglądu do dokumentów,
 - b) przekazywanie na żądanie pisemnych lub ustnych informacji objętych tym Systemem,
 - c) umożliwienie sporządzania odpisów, wyciągów, kopii lub fotokopii dokumentów;
 - 3) możliwość:
 - a) wprowadzania odpowiednio do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych informacji o statusie epizootycznym zwierząt gospodarskich oznakowanych i siedzib stad lub do centralnej bazy danych informacji o statusie epizootycznym koniowatych oraz informacji, o których mowa w art. 38 ust. 1 lit. 1 rozporządzenia 2015/262,
 - b) dokonywania korekt i uzupełnień danych zawartych w rejestrach koniowatych i w centralnej bazie danych oraz w rejestrze zwierząt gospodarskich oznakowanych.
- 2a. Agencja informuje Inspekcję Weterynaryjną o każdym zarejestrowanym w Systemie przemieszczeniu oznakowanego zwierzęcia gospodarskiego z siedziby stada o niższym statusie epizootycznym do siedziby stada o wyższym statusie epizootycznym lub z obszaru podlegającego ograniczeniom i do takiego obszaru w związku ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt.
- 2b. Podmiot prowadzący centralną bazę danych udostępnia Prezesowi Agencji informacje zawarte w tej bazie. Prezes Agencji udostępnia podmiotowi prowadzącemu centralną bazę danych informacje dotyczące padłych koniowatych, których właściciele wystąpili o dofinansowanie kosztów ich zbioru, transportu i unieszkodliwienia przez Agencję, na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 2017 r. poz. 2137 oraz z 2018 r. poz. 1669, 2073 i 2212).

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

[2c. Prezes Agencji oraz podmiot prowadzący centralną bazę danych mogą udostępnić informacje zawarte odpowiednio w rejestrze zwierząt gospodarskich oznakowanych i centralnej bazie danych do celów naukowych, statystycznych, hodowlanych lub na wniosek krajowych podmiotów upoważnionych do prowadzenia oceny wartości hodowlanej lub użytkowej zwierząt gospodarskich na podstawie przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich albo instytutów badawczych, o których mowa w przepisach o instytutach badawczych.]

<2c. Prezes Agencji oraz podmiot prowadzący centralną bazę danych mogą udostępnić informacje zawarte odpowiednio w rejestrze zwierząt gospodarskich oznakowanych i centralnej bazie danych do celów naukowych, statystycznych i hodowlanych lub na wniosek krajowych podmiotów upoważnionych do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt gospodarskich na podstawie przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich albo instytutów badawczych, o których mowa w przepisach o instytutach badawczych.>

2d. Udostępnianie informacji, o których mowa w ust. 2b i 2c:

- 1) jest nieodpłatne;
- 2) odbywa się z zapewnieniem ochrony wynikającej z przepisów o ochronie danych osobowych.
3. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, określi:
 - 1) sposób wykonywania nadzoru, o którym mowa w art. 29,
 - 2) warunki i sposób współpracy, o której mowa w ust. 1,
 - 3) sposób wprowadzania odpowiednio do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych informacji o statusie epizootycznym zwierząt gospodarskich oznakowanych i siedzib stad lub do centralnej bazy danych informacji o statusie epizootycznym koniowatych oraz informacji, o których mowa w art. 38 ust. 1 lit. 1 rozporządzenia 2015/262,
 - 4) zakres i sposób dokonywania korekt i uzupełnień danych zawartych w rejestrach, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4, i w centralnej bazie danych oraz w rejestrze zwierząt gospodarskich oznakowanych

- mając na względzie zapewnienie prawidłowego funkcjonowania Systemu, ochronę zdrowia ludzi i zwierząt oraz zapewnienie organom Inspekcji Weterynaryjnej dostępu do danych zawartych w rejestrze, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4, i w rejestrze zwierząt gospodarskich oznakowanych, a także umożliwienie tym organom skutecznego przeprowadzenia kontroli w siedzibie stada i w siedzibie podmiotu prowadzącego rejestr

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

koniowatych oraz dokonywanie korekt i uzupełnień w tych rejestrach, w tym wprowadzenie informacji o statusie epizootycznym siedzib stad.

U S T A W A z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1662)

Art. 38a.

1. W strefie "A" ochrony uzdrowiskowej zabrania się:

- 1) budowy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333):
 - a) zakładów przemysłowych,
 - b) budynków mieszkalnych jednorodzinnych i wielorodzinnych,
 - c) garaży wolno stojących,
 - d) obiektów handlowych o powierzchni użytkowania większej niż 400 m²,
 - e) stacji paliw oraz punktów dystrybucji produktów naftowych,
 - f) autostrad i dróg ekspresowych,
 - g) parkingów naziemnych o liczbie miejsc postojowych większej niż 15% miejsc noclegowych w szpitalach uzdrowiskowych, sanatoriach uzdrowiskowych i pensjonatach, nie większej jednak niż 30 miejsc postojowych, oraz parkingów naziemnych przed obiektami usługowymi o liczbie miejsc postojowych nie większej niż 10,
 - h) (uchylona)
 - i) obiektów budowlanych mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, w szczególności takich jak: warsztaty samochodowe, wędzarnie, garbarnie, z wyjątkiem obiektów budowlanych służących poprawie stanu sanitarnego uzdrowiska, w szczególności takich jak: sieć wodno-kanalizacyjna, sieć gazowa, kotłownie gazowe, wiercenia wykonywane w celu ujmowania wód leczniczych,
 - j) zapór piętrzących wodę na rzekach oraz elektrowni wodnych i wiatrowych;
- 2) uruchamiania składowisk odpadów stałych i płynnych, punktów skupu złomu i punktów skupu produktów rolnych, składów nawozów sztucznych, środków chemicznych i składów opału;

- 3) uruchamiania pól biwakowych i campingowych, budowy domków turystycznych i campingowych;
- 4) prowadzenia targowisk, z wyjątkiem punktów sprzedaży pamiątek, wyrobów ludowych, produktów regionalnych, w formach i miejscach wyznaczonych przez gminę;
- 5) prowadzenia działalności rolniczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 r. poz. 106, 568, 1065 i 1106);

[6) *trzymania zwierząt gospodarskich w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 2132);]*

<6)trzymania zwierząt gospodarskich w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 28 października 2020 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. poz. ...);>

- 7) organizacji rajdów samochodowych i motorowych;
- 8) organizowania imprez masowych w rozumieniu ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2171), zakłócających proces leczenia uzdrowskiego albo rehabilitacji uzdrowskowej, i działalności o charakterze rozrywkowym zakłócającej ciszę nocną w godz. 22⁰⁰-6⁰⁰, z wyjątkiem imprez masowych znajdujących się w harmonogramie imprez gminnych;
- 9) pozyskiwania surowców mineralnych innych niż naturalne surowce lecznicze;
- 10) wyrębu drzew leśnych i parkowych, z wyjątkiem cięć pielęgnacyjnych;
- 11) prowadzenia robót melioracyjnych i innych działań powodujących niekorzystną zmianę istniejących stosunków wodnych;
- 12) prowadzenia działań mających negatywny wpływ na fizjografię uzdrowiska i jego układ urbanistyczny lub właściwości lecznicze klimatu.

2. W strefie "B" ochrony uzdrowskowej zabrania się:

- 1) budowy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane:
 - a) stacji paliw, bliżej niż 500 m od granicy strefy "A" ochrony uzdrowskowej,
 - b) (uchylona)
 - c) parkingów naziemnych o liczbie miejsc postojowych powyżej 50, z wyjątkiem podziemnych i naziemnych parkingów wielopoziomowych;
- 2) wyrębu drzew leśnych i parkowych, z wyjątkiem cięć pielęgnacyjnych i wyrębu określonego w planie urządzenia lasu;

- 3) budowy lub innych czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, d oraz pkt 2, 9, 11 i 12.
3. W strefie "C" ochrony uzdrowiskowej zabrania się budowy lub innych czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, pkt 9, 11 i 12 oraz w ust. 2 pkt 2.